

MOJA RODZINA JEST DLA MNIE WAŻNA – AKTYWNY DZIEŃ BABCI I DZIADKA 2

KARINA MUCHA

IWONA PIETRUCHA

ANNA STALMACH-TKACZ

SCENARIUSZ LEKCJI

Program nauczania do wychowania przedszkolnego

opracowany w ramach projektu

**„Tworzenie programów nauczania oraz scenariuszy lekcji i zajęć wchodzących
w skład zestawów narzędzi edukacyjnych wspierających proces kształcenia ogólnego
w zakresie kompetencji kluczowych uczniów niezbędnych do poruszania się na rynku pracy”**

dofinansowanego ze środków Funduszy Europejskich w ramach
Programu Operacyjnego Wiedza Edukacja Rozwój, 2.10 Wysoka jakość systemu oświaty

WARSZAWA 2019

Redakcja merytoryczna – Agnieszka Karczewska-Gzik

Recenzja merytoryczna – dr Anna Kienig

Maria Ferenc

dr Beata Rola

Urszula Borowska

Redakcja językowa i korekta – Editio

Projekt graficzny i projekt okładki – Editio

Skład i redakcja techniczna – Editio

Warszawa 2019

Ośrodek Rozwoju Edukacji

Aleje Ujazdowskie 28

00-478 Warszawa

www.ore.edu.pl

Publikacja jest rozpowszechniana na zasadach wolnej licencji Creative Commons –
Użycie niekomercyjne 4.0 Polska (CC-BY-NC).

<https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/deed.pl>

Tytuł zajęć:

Moja rodzina jest dla mnie ważna – aktywny Dzień Babci i Dziadka 2

Cel główny:

budowanie poczucia przynależności do swojej rodziny.

Cele szczegółowe:

uczeń uczestniczy w zabawach ruchowych, w tym rytmicznych, muzycznych, naśladowczych, przedstawia swoje emocje i uczucia, używając charakterystycznych dla dziecka form wyrazu, odczuwa i wyjaśnia swoją przynależność do rodziny, grupy przedszkolnej, wyraża swoje rozumienie świata, zjawisk i rzeczy znajdujących się w bliskim otoczeniu za pomocą komunikatów pozawerbalnych.

Metoda projektu.

Techniki: zabawy ruchowe, zabawy muzyczne, zabawy zręcznościowe z elementem rywalizacji, zabawy plastyczne, literackie, przedstawienie.

Formy pracy: przedstawienie, praca w zespołach.

Środki dydaktyczne: muzyka, prace plastyczne wykonane przez dzieci z charakterystykami babci, nagrania, korale, nitki, duże kartki z konturami twarzy, flamastry, chustki do przewiązania oczu, kawałki dzianiny do sprucia, elementy garderoby do ubrania wnuka (czapki, szale, kurtki, rękawiczki itp.), jabłka, noże, talerzyki, zdania związane ze znanymi bajkami, bajka o Czerwonym Kapturku w zmienionej wersji, duża papierowa rzepka, konewka, wiersz *Rzepka* J. Tuwima, gry planszowe autorstwa dzieci, laurki lub upominki wykonane przez dzieci, elementy do fotobudki.

Opis przebiegu zajęć: „Czy wy znacie takie bajki?” – dziadkowie lub babcie odgadują tytuły bajek. Odtąnczenie w parach (dziadek i wnuczka lub babcia i wnuk) tańca grozik. Zabawy literackie: 1) „Dziwna to bajka” – nauczycielka odczytuje uproszczoną wersję bajki o Czerwonym Kapturku z błędami w tekście, dzieci wskazują fragmenty niezgodne z prawdziwymi; 2) improwizacja wiersza J. Tuwima *Rzepka* – chętna babcia czyta powoli fragmenty utworu, wybrane dzieci i pozostali goście improwizują przedstawienie, wykorzystując dostępne rekwizyty (np. dużą rzepkę z papieru, konewkę do podlewania itp.). Gry w planszówki stworzone przez dzieci. Przedstawienie krótkiego programu artystycznego – wiersze, piosenki, tańce itp. Rozdanie upominków. Poczęstunek. Fotobudka – wykonanie z dziadkami i babciami wspólnych zdjęć pamiątkowych z wykorzystaniem elementów dekoracyjnych: wąsów, krawatu, okularów, kapelusików, peruki itp. Pożegnanie gości. Porządkowanie sali.

Samoocena: rozmowa na temat wrażeń – określanie samopoczucia podczas spotkania.

Komentarz metodyczny

Do fotobudki wykorzystujemy wycięte z papieru i zalaminowane drobne elementy umocowane na patykach do szaszłyków, np. wąsy, krawaty, okulary, śmieszne nakrycia głowy, peruki itp. Do zabaw wybieramy na przemian babcie lub dziadków. Do odgadywania bajek układamy zdania związane z tymi bajkami, proponuje się wykorzystać bajki znane również dziadkom (bajki Braci Grimm, H.Ch. Andersena, Ch. Perraulta itp.).